

Věc C-626/19 PPU

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

22. srpna 2019

Předkládající soud:

Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. srpna 2019

Navrhovatel:

Openbaar Ministerie

Odpůrce:

YC

Předmět původního řízení

Návrh státního zástupce na přezkum evropského zatýkacího rozkazu (dále jen „EZR“)

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU se týká 1) podmínek, za nichž je třeba státního zástupce považovat za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584 a 2) požadavku, aby proti rozhodnutí o vydání EZR muselo být možné podat opravný prostředek.

Předběžné otázky

I. Je třeba státního zástupce, který se účastní výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, který jedná nezávisle při výkonu svých funkcí souvisejících přímo s vydáním evropského zatýkacího přezkumu a který vydal EZR, považovat za vystavující justiční orgán ve smyslu čl. 6 odst. 1

rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV, pokud soudce ve vystavujícím členském státě přezkoumal podmínky pro vydání EZR a zejména jejich přiměřenost před skutečným rozhodnutím tohoto státního zástupce o vydání EZR?

II. V případě záporné odpovědi na tuto otázku: Je splněna podmínka, že rozhodnutí státního zástupce o vydání o EZR a zejména jeho přiměřenost musí být ve smyslu bodu 75 rozsudku Soudního dvora ze dne 27. května 2019 (EU:C:2019:456) přezkoumatelné takovým způsobem, který v plném rozsahu splňuje požadavky účinné soudní ochrany, pokud vyžádaná osoba po jejím skutečném předání může podat návrh na zahájení řízení, v němž může být před soudcem ve vystavujícím členském státě uplatněna neplatnost EZR a tento soudce mimo jiné přezkoumá přiměřenost rozhodnutí o vydání EZR?

Uvedená ustanovení unijního práva

Článek 1 a 6 rámcového rozhodnutí [Rady] 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Uvedená ustanovení vnitrostátního práva

Článek 1 Overleveringswet (zákon o předávání) 2004/C 195/26 (Stb. 2004, 195)

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 YC byl dne 5. dubna 2019 zadržen v Nizozemsku na základě EZR, který vystavilo dne 27. března 2019 Procureur de la République du Tribunal de grande instance de Tours (státní zastupitelství v Tours, Francie). Cílem EZR je předání hledané osoby za účelem trestního stíhání ve Francii. YC je ve Francii podezřelý z toho, že se společně s dalšími dopustil ozbrojeného přepadení. Dotčený EZR je založen na vnitrostátním zatýkacím rozkazu, který vydal vyšetřující soudce v Tours.
- 2 Státní zástupce vydal dne 5. dubna 2019 návrh na přezkum EZR. Řízení bylo několikrát přerušeno. Mezitím byly francouzskému vystavujícímu orgánu položeny další otázky. Ve Francii jsou státní zástupci určeni jako soudní orgány příslušné pro vydání EZR podle čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/58.
- 3 Otázky byly francouzskému vystavujícímu orgánu předloženy za účelem přezkumu, zda vydání EZR tímto orgánem splnilo podmínky, které stanovil Soudní dvůr Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) v rozsudku ze dne 27. května 2019, OG a PI (Staatsanwaltschaften Lübeck a Zwickau, C-508/18 a C-82/19 PPU, EU:C:2019:456).

- 4 Podle předkládajícího soudu z tohoto rozsudku vyplývá, že státního zástupce je třeba považovat za vystavující soudní orgán, pokud se podílí na výkonu spravedlnosti ve vystavujícím členském státě, jedná nezávisle a proti rozhodnutí státního zástupce o vydání EZR je možné podat opravný prostředek.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 5 Státní zastupitelství uplatňuje jako navrhovatel v této věci, že kritérium, z něhož vychází vnitrostátní soud při jeho rozhodnutí o vydání EZR, splňuje požadavky rozsudku OG a PI, takže francouzští státní zastupitelé byli určeni správně jako vystavující orgán.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 6 Na základě informací předložených francouzskými orgány konstatuje předkládající soud ke stanovisku státního zastupitelství, že francouzský státní zástupce se podílí na výkonu spravedlnosti ve Francii a jedná nezávisle; není vystaven riziku, že mu jsou v konkrétním případě v rámci vydání příkazu o vydání EZR uděleny přímo nebo nepřímo příkazy nebo pokyny od výkonné moci - např. od ministra spravedlnosti.
- 7 Francouzský státní zastupitel tím splňuje alespoň první dva požadavky uvedené v bodě 4, aby byl považován za „vystavující justiční orgán“ ve smyslu čl. 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584. Tyto požadavky stanovil Soudní dvůr v bodech 73 a 74 rozsudku OG a PI.
- 8 Z předložených informací francouzských orgánů však vznikají otázky týkající se významu podmínky stanovené v bodě 75 tohoto rozsudku, že rozhodnutí státního zastupitelství o vydání EZR a zejména přiměřenost takového rozhodnutí muselo být přezkoumatelné takovým způsobem, který v plném rozsahu splňuje požadavky účinné soudní ochrany.
- 9 Požadavek, aby bylo možné podat proti němu opravný prostředek, vyplývá z bodu 75 rozsudku OP a PI. V tomto bodě Soudní dvůr uvádí následující: „Kromě toho, pokud právo vystavujícího členského státu světuje pravomoc k vydání evropského zatýkacího rozkazu určitému orgánu, který se účastní výkonu soudnictví tohoto členského státu, avšak není sám [soudcem nebo] soudem, rozhodnutí o vydání takového zatýkacího rozkazu, a zejména přiměřenost takového rozhodnutí musí být možno napadnout v uvedeném členském státě soudní žalobou, která plně splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu“.
- 10 Pojem „takový zatýkací rozkaz“ může odkazovat pouze na „evropský zatýkací rozkaz“ a neponechává žádný prostor pro odkaz na jiný zatýkací rozkaz než na EZR, zejména nikoli na vnitrostátní zatýkací rozkaz založený na EZR.

- 11 V bodě 67 rozsudku OG a PI rozlišuje Soudní dvůr tedy dvě úrovně ochrany při procesních a základních právech. První úroveň ochrany se vztahuje na ochranu při vydání vnitrostátního zatýkacího rozkazu, zatímco druhá úroveň se vztahuje na ochranu při vydání EZR.
- 12 Státní zástupce uvedl v několika věcech týkajících se předání, že kritérium uvedené v bodě 75 rozsudku OG a PI neplatí s ohledem na kritérium uvedené v bodě 68. Podle něj totiž postačí, aby rozhodnutí, které splňuje požadavky účinné právní ochrany, bylo přijato pouze na jedné ze dvou úrovní ochrany uvedených v bodě 68.
- 13 Jak vyplývá z bodu 68, dvě úrovně ochrany mimo jiné implikovaly, že rozhodnutí, které splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu, je přijato „alespoň“ na základě jedné ze dvou stupňů ochrany. To znamená, že pokud je EZR vydán orgánem, který se účastní výkonu spravedlnosti, který však není soudcem nebo soudem, musí být vnitrostátní zatýkací rozkaz vydán soudcem nebo soudem.
- 14 V bodě 69 rozsudku OG a IP Soudní dvůr konstatuje následující: „Z toho vyplývá, že pokud právo vystavujícího členského státu svěřuje pravomoc k vydání evropského zatýkacího rozkazu určitému orgánu, který se sice účastní výkonu spravedlnosti tohoto členského státu, avšak není soudcem ani soudem, takové vnitrostátní soudní rozhodnutí, jako je vnitrostátní zatýkací rozkaz, na jehož základě je evropský zatýkací rozkaz vydán, musí splňovat takovéto požadavky“.
- 15 Z výše uvedeného bodu 68 je tedy třeba vyvodit, že rozhodnutí soudce nebo soudu je nezbytné alespoň na základě jednoho ze dvou stupňů ochrany. Z bodu 70 vyplývá, že v takovém případě, jako je případ uvedený v bodě 69, je úroveň ochrany na vnitrostátní úrovni - totiž vnitrostátní zatýkací rozkaz, na němž je založeno rozhodnutí o vydání EZR, zaručena.
- 16 Z bodů 71 a 72 výše uvedeného rozsudku vyplývá, že zajištění druhé úrovně ochrany náleží orgánu, který přijímá rozhodnutí o vydání EZR; „a to i tehdy, když se daný evropský zatýkací rozkaz zakládá na vnitrostátním rozhodnutí vydaném soudcem nebo soudem“.
- 17 V rámci této druhé úrovně ochrany je v první řadě nezbytné, aby vystavující justiční orgán při přijímání rozhodnutí o vydání EZR nebyl „vystaven jakémukoli riziku, že by podléhal zejména individuálnímu pokynu ze strany výkonné moci“ (bod 73 a 74). Pokud je pro vydání EZR příslušný (zcela nezávislý) orgán, který se účastní výkonu spravedlnosti, avšak který není soudcem i soudem, musí být rozhodnutí o vydání EZR a zejména jeho přiměřenost krom toho („krom toho“, jak je uvedeno v bodě 75) přezkoumatelné takovým způsobem, který splňuje v plném rozsahu požadavky účinné soudní ochrany, jinými slovy musí být předmětem řízení před soudcem nebo soudem.
- 18 Nic ve znění výše uvedeného bodu 68 – zejména nikoli slovo „alespoň“ – nevylučuje platnost požadavků uvedených v bodě 75, pokud je rozhodnutí na vnitrostátní úrovni přijato soudcem nebo soudem. Bod 68 pouze vyžaduje, aby

soudce nebo soud přijal buď vnitrostátní rozhodnutí, nebo vydal EZR. V prvním případě k tomu bod 75 doplňuje, že proti rozhodnutí o vydání EZR přijatému jiným orgánem než je soudce nebo soud musí být možné podat opravný prostředek u soudce nebo soudu.

- 19 Požadavky uvedené v bodě 75 a 68 rozsudku OG a PI tedy platí současně.
- 20 To vyplývá rovněž z rozsudku ze dne 27. května 2019, PF (nejvyšší státní zástupce Litvy, C-509/18, EU:C:2019:457), který byl vydán v tentýž den jako rozsudek OG a PI. V této věci byl vydán vnitrostátní zatýkácí rozkaz soudem (body 22 a 54 rozsudku), nejvyšší státní zástupce Litvy se účastnil mimo jiné výkonu spravedlnosti (bod 42) a bylo zajištěno, že nejvyšší státní zástupce je nezávislý na výkonné moci; Předkládající soud však musel přezkoumat, „zda rozhodnutí tohoto státního zástupce o vydání evropského zatýkácího rozkazu mohou být napadena opravným prostředkem, který v plném rozsahu splňuje požadavky na účinnou soudní ochranu“ (bod 56).
- 21 I když byl vnitrostátní zatýkácí rozkaz vydán soudcem nebo soudem, musí být možné podat proti rozhodnutí o vydání EZR opravný prostředek k soudu nebo soudci, pokud toto rozhodnutí bylo vydáno jiným orgánem než soudcem nebo soudem. Tuto otázku považoval předkládající soud v dřívějším rozsudku ze dne 5. července 2019 již za „éclairé“. Jelikož se v projednávané věci jedná o rozhodnutí o vydání EZR, které bylo vydáno francouzským státním zastupitelstvím, a tedy nikoli soudcem nebo soudem, musí být podle znění obou rozsudků ze dne 27. května 2019 splněny oba požadavky uvedené v bodech 68 a 75 rozsudku OG a PI.
- 22 Po vydání obou rozsudků ze dne 27. května 2019 však předkládající soud v různých věcech týkajících se několika členských států konstatoval, že právní předpisy dotčených členských států nestanoví žádný opravný prostředek proti rozhodnutí o vydání EZR ve smyslu bodu 75 rozsudku OG a PI. V některých z těchto věcí bylo uvedeno, že kritérium, z něhož vycházel vnitrostátní soud při jeho rozhodnutí o vydání vnitrostátního zatýkácího rozkazu, splňuje požadavky těchto bodů.
- 23 Tak je tomu i v tomto případě. Jak lze vyvodit z informací předložených francouzskými orgány, při vydání EZR nastává nejčastěji situace, kdy francouzský soud vydá vnitrostátní zatýkácí rozkaz a státnímu zástupci je následně předložena žádost o vydání EZR, jelikož je již známo, že se hledaná osoba nenachází ve Francii. V takovém případě přezkoumal francouzský soud rovněž podmínky pro vydání EZR a jeho přiměřenost. Z informací francouzských orgánů vyplývá, že tomu tak bylo i v projednávaném případě.
- 24 Z tohoto důvodu vzniká otázka, zda soudní přezkum, provedený v rámci přijetí vnitrostátního soudního rozhodnutí – a tedy před skutečným rozhodnutím státního zastupitelství o vydání EZR – zejména přiměřenosti možného vydání EZR, splňuje zásady, které jsou vyjádřeny v podmínce, že rozhodnutí státního

zastupitelství o vydání EZR musí být přezkoumatelné takovým způsobem, který splňuje v plném rozsahu požadavky účinné soudní ochrany.

- 25 Při odpovědi na tuto otázku je relevantní, že přezkum přiměřenosti s ohledem na účinnou soudní ochranu před nepřiměřeným rozhodnutím o vydání EZR musí být proveden *ex nunc*. Ačkoli vnitrostátní soudní rozhodnutí a rozhodnutí o vydání EZR byla v projednávaném případě vydána tentýž den, může mezi vydáním vnitrostátního soudního rozhodnutí – a tím předchozím přezkumem přiměřenosti vydání EZR – a vydáním EZR obecně uplynout určitá doba. V této době by mohly nastat nové skutečnosti a okolnosti, které jsou relevantní pro přiměřenost vydání EZR. V takovém případě nemůže předchozí soudní přezkum nabídnout účinnou soudní právní ochranu proti nepřiměřenému rozhodnutí o vydání EZR. Bylo-li by třeba na otázku odpovědět kladně, bylo by tedy logické v každém případě použít podmínku, že skutečné rozhodnutí o vydání EZR musí být vydáno co možná nejrychleji po provedení přezkumu přiměřenosti.
- 26 V případě záporné odpovědi na otázku uvedenou v bodě 24 vzniká další otázka. Z informací francouzských orgánů vyplývá, že před francouzskými soudy lze uplatnit neplatnost EZR a tyto soudy v rámci posouzení takového návrhu mimo jiné přezkoumávají, zda vydání EZR bylo nezbytné a přiměřené. Dotčený může pravděpodobně podat návrh na zahájení tohoto řízení, pokud byl po jeho skutečném předání předveden před francouzské soudy. Je tedy třeba předložit otázku, zda se v případě řízení týkajícího se rozhodnutí o vydání EZR a zejména jeho přiměřenosti, na jehož zahájení může dotčený po jeho skutečném předání podat návrh k francouzským soudům, jedná o opravný prostředek ve smyslu bodu 75 rozsudku OG a PI.
- 27 Při odpovědi na tuto otázku je jednak relevantní, že bod 75 neobsahuje časové omezení, podle něhož musí být opravný prostředek přípustný před skutečným předáním. Dále je důležité, že bod 75 vyžaduje možnost „účinné soudní ochrany“ zejména před nepřiměřeným rozhodnutím o vydání EZR, a tím zejména před možným nepřiměřeným předáním. Lze se tedy domnívat, že soudní ochrana před nepřiměřeným rozhodnutím o vydání EZR je účinná teprve tehdy, když je poskytnuta před skutečným předáním.
- 28 Soudní dvůr se doposud nezabýval otázkou uvedenou v bodě 24. Podle názorů některých vystavujících orgánů z několika členských států je třeba na tuto otázku odpovědět kladně, zatímco rozsudek OG a PI podle znění naznačuje zápornou odpověď. Je tedy třeba předložit otázku Soudnímu dvoru.
- 29 Její zodpovězení je krom toho nezbytné pro rozhodnutí, které má přijmout předkládající soud.
- 30 Pokud předběžný přezkum zejména přiměřenosti vydání EZR provedený soudcem, který vydal vnitrostátní vydávací rozkaz, splňuje zásady, které jsou vyjádřeny v podmínce, že rozhodnutí státního zástupce o vydání EZR a zejména jeho přiměřenost musí být soudně přezkoumatelné takovým způsobem, který v

plném rozsahu splňuje požadavky účinné soudní ochrany, musí předkládající soud přezkoumat EZR a z obsahového hlediska rozhodnout o jeho výkonu.

- 31 Pokud takový předběžný přezkum přiměřenosti vydání EZR nesplňuje tyto podmínky, závisí na odpovědi na tuto otázku, zda předkládající soud může věcně přezkoumat EZR a meritorně rozhodnout o žádosti o předání.
- 32 Předkládající soud žádá Soudní dvůr, aby na tuto žádost o rozhodnutí o předběžné otázce použil naléhavé řízení podle čl. 267 odst. 4 SFEU a článku 107 jednacího řádu.
- 33 Vyžádaná osoba se do rozhodnutí o žádosti o předání nachází ve vazbě. Toto rozhodnutí nemůže předkládající soud přijmout, dokud Soudní dvůr neodpoví na předběžnou otázku. Bezodkladná odpověď Soudního dvora má tedy vliv přímo a rozhodujícím způsobem na délku vazby vyžádané osoby.

PRACOVNÍ DOKUMENT